

ikke, og, som sagt, Følgerne deraf viste sig jo i 1848. Det er muligt, at Udfaldet af Krigen var blevet heldigere, naar vi havde haft mere Mandskab dengang, da vi behøvede det. Fremdeles er det blevet sagt her, at det ikke er muligt at uddanne en Soldat paa 70 Dage. Ja det er rigtignok en temmelig kort Tid, men forsaavidt som der holdes paa de 16 Maanedes, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at i Krigsaarene kunde vi herlig danne Batailloner paa kortere Tid; naar Soldaterne havde gaaet 6 à 7 Uger paa Skolen, bleve de commanderede til Armeen, og der blev for- melig dannet Batailloner af dette Mandskab, uden at man engang havde ældre Mandskab til at lede det, og det maatte dog gjøre samme Tjeneste som det mere øvede. Det er disse Bemærkninger, hvorpaa jeg vilde tillade mig at henlede det ærede Things og den høitærede Krigsministers Opmærksomhed, og, forsaavidt han skulde tage Notice deraf, skal det være mig meget kjært.

Krigsministeren: Det er mig ikke ganske klart, om de Bemærkninger, som den ærede Taler nys fremsatte, egentlig høre hjemme under denne Behandling af Loven, men da den høitærede Formand ikke har gjort nogen Indsigelse derimod, skal jeg ganske korrelig tillade mig at imødegaae dem. Naar den ærede Rigsdagsmand omtalte som ønskeligt, at de 50 Mand pr. Bataillon i sin Tid vare blevne indøvede og derefter overgaaede til Forstærkningen, hvilket kunde have havt til Følge, at dette Mandskab i Krigstid kunde være indkaldt tidligere end det ældre Mandskab, som staaer i sidste Række i Linien, eller ogsaa være overgaaet til Forstærkningen, saa maa jeg indrømme, at denne Bemærkning er aldeles rigtig; men de Feil, som ere begaaede i de forløbne Aar, kunne fortiden ikke ændres, og Grunden dertil har muligen alene været oeconomiske Hensyn; man har villet spare, og man har muligt sparet for meget. Naar den samme ærede Rigsdagsmand har udtalt, at det først er ved Livet i Felten, at Soldaten faaer sin fuldstændige Uddannelse, saa kan jeg ligeledes give ham fuldkommen Ret deri; det er visnok Noget, som enhver Militair anerkjender, men der maa for-

udgaae en Dvælse, førend Soldaten kommer i Felten, og det er den, man bør sørge for at give ham i Garnisonen. Naar endelig den ærede Rigsdagsmand har meent, at en 6—7 Ugers Dvælse i Greceerfjorden har været tilstrækkelig til at indøve Soldaten saaledes, at man har kunnet bruge ham i Felten, saa er det ogsaa meget rigtigt, at der har været Tilfælde under Krigen, i hvilke Sligt har fundet Sted; men jeg har ogsaa haft Leilighed til at bemærke, at man senere, naar Soldaten er kommet til Armeen, har fortsat og udvidet de Dvælses, til hvis Foretagelse man ikke har haft tilstrækkelig Tid her hjemme, og den Omstændighed, at man i Nødtilfælde efter saa kort Tids Dvælse har maattet lade Soldaten afgaae til Armeen, indeholder ikke noget Beviis for, at en sliig Foranstaltning bør anvendes under ordinære Forhold.

S. W. Petersen: Ja, forsaavidt den ærede Minister har sagt, at hvad jeg har omtalt, var fra tidligere Tider, saa er det ganske rigtigt; men det er heller ikke min Hensigt, at ville udtale nogen Behreidelse over, hvad der er sket; jeg har kun anført Exemplerne, for at man kunde forvare sig mod lignende Tilfælde for Fremtiden. Forsaavidt den ærede Minister siger, at det skete af oeconomiske Grunde, saa kan det gjerne være; men vi bør dog her være opmærksomme paa, om det er den rigtige Maade at spare paa; mig forekommer det at være det samme, som at spare paa Skillingen og lade Valeren gaae.

Da ingen flere begjærede Ordet, blev Lovforslaget, efterat være blevet oplæst (See Afsnit Sp. 99), sat under Afstemning og vedtaget eenstemmigt med 79 Stemmer.

Formanden: Forslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Man gif derpaa over til det næste Nummer paa Dagsordenen, nemlig Valg af 3 Medlemmer til Udvalget, angaaende Forslag til Lov om nogle forandrede Bestemmelser i Anordningen om Skolegang.